

Братъ и приятели.

(Народна приказка)

Двама братя се скарали. Тѣ се намразили толкозъ много, че не искали да се видятъ. По-стариятъ ималъ много приятели и съ тѣхъ ялъ и пилъ, а за брата си не искалъ и да чуе. Майка му често му думала:

— Синко, колкото и да ти сж близки приятелитѣ, пакъ братъ ти ти е братъ. При нужда пакъ братъ ти ще ти се притече на помощъ, а приятелитѣ ще избѣгатъ!...

Ала синътъ не искалъ и да чуе майчинитѣ си съвети. Днесъ тѣй, утре тѣй, минало се досга време.

Еднажъ майката пакъ заговорила:

— Изпитай приятелитѣ си и брата си, вижъ кой ще ти е по-вѣренъ. Заколи единъ овенъ, опечи го и го скриј. Па иди и повикай приятелитѣ си. Кажу имъ, че ужъ си убилъ човѣкъ, та да дойдатъ и ти помогнатъ да го скриете.

Синътъ послушалъ майка си, заклалъ единъ овенъ, опекълъ го и го скрилъ. Било ноше. Запалилъ фенера и тръгналъ наредъ по приятелитѣ си да ги вика.

— Елате, моля ви! Снощи направихъ пакостъ, убихъ единъ човѣкъ. Дойде дома, скарахме се и го убихъ. Елате ми помогнете да го скриемъ. Самъ не мога! . . .

Ни единъ, отъ толкозъ много приятели, не тръгналъ. Имали си работа, кжсно било. . .

— Иди сега повикай брата си, — рекла майка му.

Синътъ запалилъ фенера и тръгналъ. Братъ му живѣлъ въ друго село.

Стигналъ голѣмиятъ братъ въ селото и шомъ почукалъ на портитѣ, братъ му скочилъ и му отворилъ.

— Добре дошелъ, братко, каква нужда те принуди да дойдешъ посредъ ношъ?

— Дойде снощи у дома единъ човѣкъ. Скарахме се и азъ магнахъ, ударихъ го и го убихъ. Ела ми помогни да го скриемъ!

Братътъ тръгналъ веднага. Той не съобщилъ дори и на домашнитѣ си, кжде отива. Изъ пжтя той викалъ често на брата си:

— По-скоро, по-скоро, да го скриемъ, додето не се е съмнало.